

8. לקוטי תפילות חלק ראשון - תפילה לד' ונשמתי מושרשת בנשמת הצדיק האמתי שהוא שרש כלליות נשמת בני ישראל.

8. ליקוטי הלכות

תפלתו יחיד לפעמים מואסין בתפלתו רק הוא מקשר את עצמו בשעת התפילה עם רבים, דהיינו עם כל העדה ... ועל - ידי זה תפלתו תפלת רבים שאין הקדוש - ברוך - הוא ממאס תפלתם. ועל - ידי תפילה זו בהתקשרות נשמת רבים ... פי על - ידי תפלת רבים נתוסף קדושת ותנה למעלה.

9. ספר ירמיה פרק יז

(יד) רפאני ד' וארפא הושיעני ואנשעה פי תהלת אפה.

9א. מאורות הראי"ה / דרשות לראש השנה / ה

"אמר אביי לעולם לישתף איניש נפשי בהדי ציבורא" דהיינו שיאמר לשון רבים "שתולכנו לשלום" (ברכות כט, ב) ... מפני שבהיותו בדרך הוא נפרד מהכלל ויוצא מהסדר הכללי, ועפ"י נראה שמשו"ה חשו חז"ל שיאגד את עצמו עכ"פ במחשבתו ודיבור תפילתו אל הכלל, ויהי הקשר אמיץ עוד יותר מאילו ישב ביניהם לבד... וכיון שהוא מתאגד אל הכלל קונה תפילתו מעלת תפילת הציבור, ובציבור כבר אמרנו שאפי' ביום צרה עצמו שלא הוקדמה תפילה לצרה ג"כ מתקבלת ...

9ב. מתוך התורה הגואלת / חלק א התשל"ב

המהלך בדרך, וירא מליסטים ופגעים, קוראים לו חז"ל: אל תבהל ואל תשכח את עצמך, דע כי אתה שייך לעם, וכך היא תפילתו: "הושע ה' את עמך, את שארית ישראל" (ברכות דף ח:). הצעקה אינה פרטית, היא צריכה להיות צבורית ...

10. עין איה / ברכות א / פרק ראשון-מאימתי / מא. ברכות ה/ב

תניא אבא בנימין אומר, שנים שנכנסו להתפלל וקדם אחד מהם להתפלל ולא המתין לחבירו טורפין לו תפילתו בפניו.

ההערה בזה שהמתפלל אין תפילתו רצויה, כל זמן שתהי' כונתו רק הנאת עצמו ותועלתו בתפילה, ע"כ זה שאינו ממתין על חבירו הוא אות ממנו שלא שם טובת חבירו אל לבו כלל בתפלתו, ע"כ טורפין לו תפילתו בפניו, וגורם לשכינה שתסתלק מישראל, שאין השכינה שורה כ"א ע"י השלום האמיתי, דהיינו שידרש כל אחד טובת חבירו, בין הרוחנית ובין הגשמית.

תלמוד בבלי / מסכת ברכות / יב/ב

ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל בעדכם.

10א. ספר נפש החיים - שער ב - פרק יב

ואם בענין תפלת היחיד על צערו. צריך שתהא כוונתו רק צורך גבוה לבד. כ"ש במטבע ברכות התפילה הקבועה וסדורה מאנשי הכנסיה הקדושים. ודאי ראוי שלא לכונן בהם כלל צורך עצמו הנראה מפשוטם. אלא צורך גבוה לבד. להמשיך תוספת רבוי ברכה וקדושה להעולמות מצד התחברותו ית"ש אליהם...

10ב. ספר רוח חיים על אבות - פרק ג משנה ב

על כל פנים התפילה צריכה להיות לא על צער שלנו כי אם על צער השכינה וכמו שכתוב גבי חנה (שמואל-א א, י) שהיתה מרת נפש עם כל זה ותתפלל אך על ה' וכמו שאמרו (ברכות לא ע"ב) שהטיחה דברים כלפי מעלה רצה לומר למה יגיע לך צער מזה וכן לשבח של משה דרשו רבותינו זכרונם לברכה (שם לב.) אל תקרי אל ה' אלא על ה'.

10ג. הגר"א שנות אליהו ברכות פ"ה מ"א

...שאסור לכווין בתפילה לצורך עצמו, אך להתפלל שיחיו כל ישראל בתכלית השלמות ויהיה נשלם כנסת ישראל למעלה, אבל לא לצורך עצמו.

10ד. שפת אמת ספר דברים - פרשת ואתחנן - שנת [תרל"ג]

אף כי פשוט נראה שיש לאדם להתפלל בשעה שנצרך לבקשה אבל באמת עיקר מעלת התפילה היא שיכוון לתפילה עצמה לא לעשיות בקשתו. כי אף כשהאדם מבקש על איזה דבר מ"מ בעמדו להתפלל יש לו לשכוח צרכיו ולהתפעל בשבח של מקום. ויוכל להיות נענה בתפילתו ע"י שבקשתו גרם לו לבוא לתפילה.

(10). חתם סופר על מסכת נדרים דף לז/א

יראה לפרש ע"פ מה שאחז"ל (ברכות לד/א) המבקש רחמים בפני החולה אין צריך להזכיר שמו כדכתיב אל נא רפא נא לה, וכתבו המקובלים כי יש בהזכרת שמו קצת התעוררות הדין עליו...

(10א). ספר רוח חיים על אבות - פרק ב משנה יג

ואל תהי רשע בפני עצמך. רצה לומר שלא תתפלל ביחידות בפני עצמך כי אם תתפלל ביחידות יכול להיות שתהיה נקרא רשע חס ושלום כי התפילה ביחיד צריך כוונה יתירה ובאימה ויראה ומסירות נפש ואם לאו תפלתו נדחית לבר [לחוץ] ... ואמר הוי זהיר בקריאת שמע ותפילה להתפלל עם הצבור ולא תהיה רשע בפני עצמך לפרוש מן הצבור. ובגמרא מפורש בכמה פעמים (תענית ח. ברכות ח.) ההפך בין תפלת יחיד לתפלת צבור.

(10ב). ספר הכוזרי - מאמר שלישי אות א - ל

...המתפלל אך ורק בעדו דומה לאדם שבשעת סכנה למדינה יסתפק בתקון ביתו הוא ואינו רוצה להשתתף עם אנשי המדינה בתקון חומותיהם אדם כזה הוצאתו מרבה וסכנתו מתמדת ואלו האיש המשתתף עם הצבור הוצאתו מועטת ובטחונו מרבה...

11. כוזרי, ג, יז

... אין תפילה נענית כי אם בהיותה תפלת צבור או תפלה בצבור או תפלת יחיד השקול כנגד כל הצבור ואנו אין לנו יחידים כאלה בדרונו:

(יח) אמר הכוזרי: ולמה לנו כל זה האין טוב לו לאדם כי יתבודד בתפלתו למען תהיה נפשו זכה יותר ומחשבתו פנויה יותר:

(יט) אמר החבר: לא כן תפלת הצבור יתרון בה מכמה בחינות...

12. נועם אלימלך קדושים

ולכאורה יש להבין וכי היה הלל מתפאר עצמו כך אך נראה כוונת הדברים בעזה"י דהנה האדם הוא כלא ואין נחשב ובלתי אפשר שיאמר אדם על עצמו אני שהוא משמע דבר חשוב וממש והאדם כאין נחשב אם לא כשאדם ממשיך על עצמו קדושת הבורא ברוך הוא ומשרה שכינתו הקדושה עליו הנקראת אני כידוע אז האדם הזה נקרא בשם אני מחמת השכינה השורה עליו.

12א. רש"י סוכה דף נג/א

אם אני כאן הכל כאן - דורש היה לרבים שלא יחטאו בשמו של הקדוש ברוך הוא, אם אני כאן הכל כאן כל זמן שאני חפץ בבית הזה, ושכינתי שרויה בו יהא כבודו קיים ויבאו הכל כאן, ואם תחטאו ואסלק שכינתי, מי יבא כאן.